Copil fiind, Nastratin răsfoia un atlas de anatomie, când, la un moment dat, ridică ochii din carte şi o întrebă pe bunică-sa: „Bunico, mata ştii ce-i ăla un schelet?“. Bunica se opri din croşetat, se ridică cu greutate şi, deschizând şifonierul din care căzu un schelet, exclamă: „Ştiam sigur că am uitat ceva! Încă de acum 50 de ani trebuia să-i spun să iasă...“

Anul 1
Numărul 2
Martie
2011

Nastratin

SINGURA REVISTĂ DE PAMFLET (INTER)URBAN ŞI CARICATURĂ DE BRAND

-MAI TACI DIN GURĂ, MIORIȚĂ PÂRÂCIOASĂ! MĂCAR O SĂ MOR FERICIT!
O serie de cercetări istorice şi arheologice de ultimă oră atestă, dincolo de orice îndoială, că Nastratin a fost un copil foarte urât. Aşa că, pentru el, barza a venit de două ori (o dată – ca să-i aducă şi bică o dată – ca să-şi ceară scuze)
Nastratin
SINGURA REVISTĂ DE PAMFLET ÎNTERURBAN ŞI CARICATURĂ DE BRAND
-SĂMT C-O SĂ-MĂ PIERD CAPUL DUPĂ REVISTA ASTA!

CUM FUNCȚIONEAZĂ ECONOMIA ROMÂNEASCĂ

(un banc vesel, de tot plânsul)

Cică domnul prim ministru plecase să taie panglica la câţiva kilometri de autostradă. Uitându-se pe geamul maşinii, vede la marginea drumului doi amărâţi, care frământau chirpici cu picioarele goale.

Intrigat de ceea ce vede, domnul prim ministru opreşte maşina şi îi întreabă pe cei doi:

- Măi, oameni buni, nu vă este ruşine să faceţi nenorocirea asta de chirpici, într-o ţară membră a Uniunii Europene, care tocmai a reuşit, sub îndrumarea FMI, să se macrostabilizeze? Ce-i înapoierea asta? Ce faceţi cu amestecul ăsta oribil de bălegar, paie şi noroi?

- Domnule prim ministru, răspunde unul dintre indivizi, nu-l facem pentru noi. Îl exportăm în Federaţia Rusă.

- Îl exportaţi în Rusia? Extraordinar! Ce luaţi pe el?

- Ştiţi, ruşii ăştia nu prea au rezervă valutară, aşa că ne plătesc în natură. Ne dau o mie de AK-47 pe tona de chirpici.

- Sunteţi nebuni?! Introduceţi ilegal armament în ţară!

- Nuuu! Nu intră neam de AK-47 în România. Le reexportăm imediat în Iran.

- În Iran?! La teroriştii ăia? Ce luaţi de la ei?

-Tirajul fiind limitat, la coadă s-a iscat o îmbulzeală ca-n vremea lui Ceauşescu! Da' uite c-am avut noroc şi am prins şi eu un exemplar!
Mircea Coşea
ROMÂNIA DUPĂ 20 DE ANI
ADVIER

- Petrol, domnule prim ministru. Pentru fiecare AK-47, câte o tonă de petrol, dar să ştiţi că nu îl aducem ilegal în ţară. Din Iran pleacă direct în Japonia, că ăia, or fi ei deştepţi, dar n-au petrol.

- Ce luaţi din Japonia, ce vă dau pe petrol?

- Ehh! Nişte rahaturi de microcipuri, de încap o mie într-un portofel, dar le vindem americanilor, că au nevoie de fleacurile astea, ca să facă nişte rachete. Să ştiţi că plătesc bine. Pentru fiecare flecuşteţ din alea ne dă zece mii de dolari.

- Şi?

- Păi acum devine complicat, că trebuie să schimbăm la bancă dolarii pe euro.

- De ce?

- Pentru că bulgarii nu vor decât euro.

- Dar ce treabă aveţi voi cu bulgarii?

- Păi, domnule prim ministru, noi, cu tranziţia şi cu austeritatea, am sărăcit de tot. Nu mai avem animale. Cum să facem chirpici, dacă nu importăm bălegar de la bulgari?!

Mircea Coșea

Carne proaspătă

„NASTRATIN“ a uimit o Românie încremenită în proiect. Singura revistă de pamflet (inter)urban şi caricatură de brand trece din mână-n mână (dar nu „până-n fund, la taxatoare!“), ca o halcă de carne macră, vândută pe sub tejghea, la sfârşitul anilor ’80. Am văzut cu ochii mei oameni care ascundeau, cu gesturi furişate şi complice, câteva exemplare sub braţ, ca să le ducă la neveste, la neamuri sau la prieteni. Am perceput un „CITEŞTE ŞI DĂ MAI DEPARTE!“, care stătea pe buzele tuturor. Căci „NASTRATIN“, cel care le înseninase ziua, este unic şi surprinzător într-o societate searbădă şi blazată.

Pe prima pagină a numărului 1, trona însuşi Mihai Viteazu, care profeţea, avant la lettre: „Simt c-o să-mi pierd capul după revista asta!“... De bună seamă, că la numărul 2, alegoria grafică nu avea cum să-i aibă ca protagonişti pe alţi domnitori (Vlad Ţepeş, Ştefan cel Mare, Mircea cel Bătrân etc.), pentru că ar fi fost concurenţă neloială. Aşa că am ales personajele din „Mioriţa“: protagonista, alături de cei trei ciobani (dintre care unul citeşte „NASTRATIN“). De asemenea, în pagina 15, veţi găsi un El şi o Ea care fac dragoste. Timpul fiind o resursă extrem de limitată în epoca pe care o trăim, bărbatul nu se poate abţine să citească (în timp ce copulează!) revista „NASTRATIN“. Iar satisfacţia pe care i-o dă lectura e cel puţin la fel de mare precum cea erotică, drept pentru care exclamă, în orgasmicitatea lui dual㠄Mamă, ce bună e!“... Cei doi, chiar puşi într-o situaţie cu totul specială, nu sunt despuiaţi, nu-şi exhibă părţile „esenţiale“ – ca în tabloidele, revistele glossy sau talk-show-urile de portjartier ale generaţiei de Dorobanţi.

Din păcate, contextul istorico-politic şi socio-economic a făcut ca presa (inclusiv cea de satiră şi umor!) de după 1989 să fie din ce în ce mai proastă,

mai nesănătoasă, mai vulgară, mai toxică. Pe scurt: carne înecată în osânză, care se lasă greu la stomac, e nedigerabilă şi aducătoare de boli cronice. Acum, odată cu „NASTRATIN“, românii au, din nou, parte de carne macră. Cititorii nu vor mai fi nevoiţi să se şteargă, sistematic, de grăsime, la colţurile gurii. Şi nici nu-şi vor mai păta cămăşile de untură. Avem marfă proaspătă şi bună. Umor de calitate. Publicitate neconvenţională. Şi îi salutăm cu compasiune, din mersul trenului, pe „colegii de breaslă“ a căror marfă putrezită mucegăieşte în galantare.

Vlad Hogea

TUNELUL TIMPULUI

2 Camila lesbiana

-După ce-am fumat etnobotanice, m-am trezit aruncat înapoi în timp! Ai idee cam în ce an suntem?
-Nu! De când m-au îmbălsămat n-am mai ţinut socoteala anilor!
-Acest loc este binecuvântat de zeul Ra, străinule! Numai de aici o putem vedea pe Cleopatra când face baie în păsărelul gol! Păcat că nu s-a inventat încă binoclul!
-Gărzile l-au prins holbându-se la mine, pe când mă îmbăiam! De departe, i se părea că-s Cleopatra!
-Să fie aruncat la crocodili!
-Staţi frumos la coadă!
-Nu mai împinge!
-Lasă-mi mie măgarul!
-Pentru că mi-ai zis bancul ăla haios cu Faraonul şi camila lesbiană, uite, te-am scos eu în altă epocă! Măgarul o să ţi-l trimit prin poştă!
-Să-mi zici şi mie bancul!

GALERIA ATELIER „HORAŢIU“

Str. Smârdan nr. 37 (în Centrul Istoric al Capitalei). Se lucrează la faţa locului şi la locul feţei. O permanentă expoziţie cu cei mai înzestraţi caricaturişti ai timpului, de-a lungu' şi de-a latu', de-a adâncu' şi de-a înaltu'.

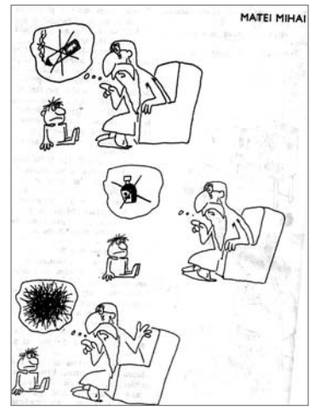

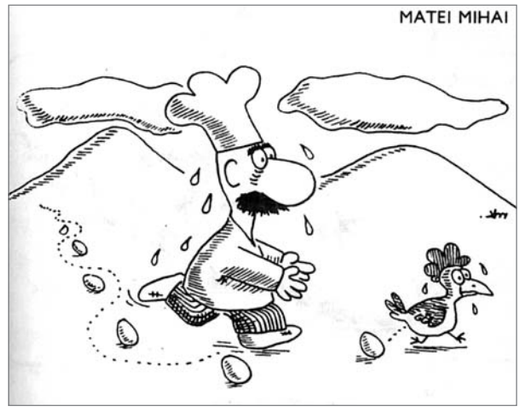

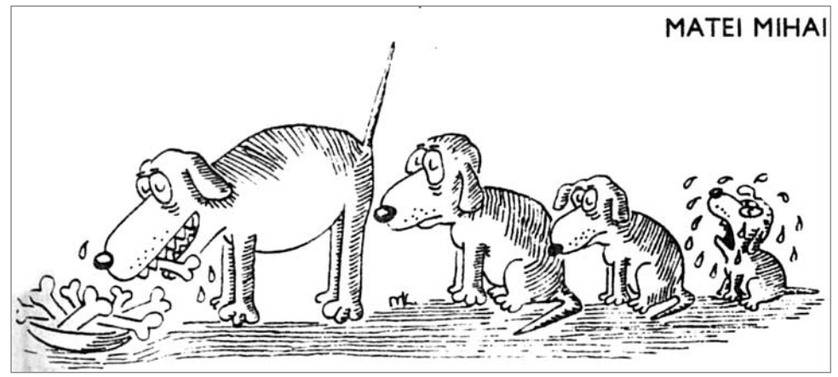

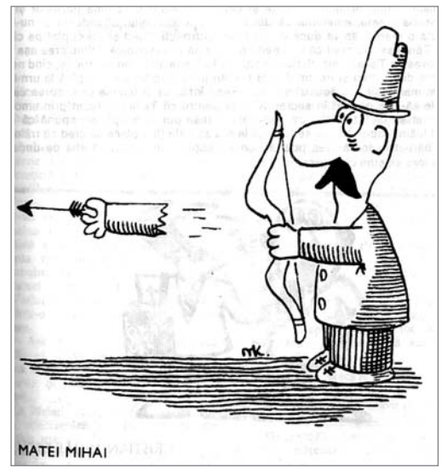

Titu Maiorescu

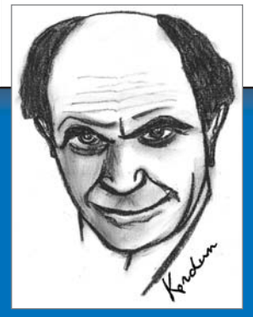

de N.D. Cocea

Închipuiţi-vă un automat savant, inventat de oamenii de peste o mie, două sau zece mii de ani. Automatul acesta ar avea mişcările precise, gesturile calculate, zâmbetele stereotipe şi, dacă ar vorbi la anumite intervale de timp, ar ţine aceleaşi cuvântări, însoţite de aceleaşi reflexiuni, presărate cu aceleaşi glume, agrementate de aceleaşi gesturi, neschimbate, mecanice, eterne. Dacă urmaşii noştri ar inventa şi ar perfecţiona vreodată un asemenea automat, el n-ar putea să fie mai desăvârşit decât contimporanul nostru, onorabilul Titu Maiorescu. Parcă-l văd suind scările universităţii. L-am văzut de sute de ori. Niciodată nu le urca altfel. Nici mai repede, nici mai încet, nici mai vesel, nici mai posomorât, totdeauna cu două trepte mai sus decât responsabila şi constanta doamnă Maiorescu. Amândoi intrau pe uşa cancelariei şi amândoi ieşeau la ceasul, minuta, secunda, fixate printr-un sfert de secol de invincibilă rutină. De la uşa cancelariei şi până la treptele catedrei, aveai impresia că două sfori misterioase circulau pe sub poalele universităţii. Când se suia pe catedră, arunca o privire circulară peste asistenţa studenţească, îşi mângâia mulţumit barbişonul, zâmbea cu un zâmbet anumit de condescendenţă părintească, îşi dregea glasul şi începea. Ca atunci când întorci manivela unei flaşnete şi eşti sigur că o să auzi aceeaşi melodie - aşa se desfăşura prelegerea domnului Titu Maiorescu, neschimbată, nemodificată, aidoma din trei în trei ani. Mi-aduc aminte că l-am auzit vorbind de două ori de Darwin, de două ori de Spencer, de două ori de Schopenhauer. De ambele dăţi n-a adăugat un cuvânt, n-a mutat o virgulă, n-a scăpat un spirit. Cu aceleaşi gesturi sublinia fiecare glumă, cu acelaşi zâmbet.

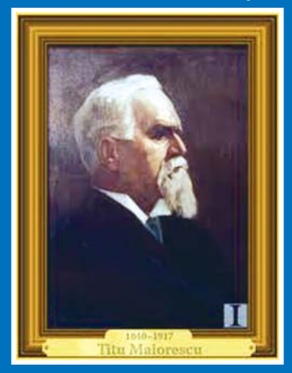

Domnul Titu Maiorescu era perfecţiunea! Logica şi morala întrupată! Profesorul fonograf ideal! E posibil, e sigur chiar că omul acesta maşină n-a fost totdeauna aşa şi că pe vremuri, când rotiţele, curelele, angrenajurile mecanismului ăsta omenesc se mişcau cu o aparenţă de viaţă, o inimă a trebuit să bată şi interese vulgare au trebuit să se agite sub strălucirea lor rigidă de metal. În vremea aceea, onorabilul Titu Maiorescu era învinuit că pentru două mii de lei jurase fals într-un proces cu un samsar originar; că luase parte la o slujbă misterioasă oficiată noaptea, în epoca procesului Brehning, la un hotel din Galaţi, sau, mai pe înţelesul tuturora, că se supusese, cu toată masca lui filozofică, legilor eterne ale tinereţii, ale frumuseţii şi ale amorului. Era vremea când la cluburile, în cafenelele şi pe străzile Iaşului se cânta în cor refrenul: „Ghidi, ghidi, craidon, / Te vezi după barbişon / C-ai fost noaptea la pension!“ Din fericire pentru spiritul de logică şi armonie care prezidează universul, abaterile astea ale tinereţii au fost de scurtă durată sau au fost ascunse cu grijă ochilor profani.

Domnul Titu Maiorescu a continuat să fie profesorul universitar ireproşabil, parlamentarul la adăpost de orice bănuială, ministrul fără teamă şi fără pată al tuturor cabinetelor de asanare morală. Mişcările, gesturile, prelegerile, zâmbetele, cuvintele automatice au continuat încă un sfert de veac să stârnească admiraţia vulgului. Mecanicul d-lui Titu Maiorescu funcţiona admirabil, fără să introducă o inovaţie, fără să adauge un gest, gesturilor consacrate de o tradiţie imemorabilă. Abia la adânci bătrâneţe, omul nostru automat a cutezat să facă o mişcare nouă şi să revoluţioneze astfel ordinea lucrurilor stabilite. Domnul Titu Maiorescu, silit de o surzenie rebelă, şi-a dus o mână la ureche. Îndrăzneala gestului acestuia suprem i-a asigurat portofoliul treburilor dinafară. Vodă Carol a văzut imediat, cu marea lui cunoştinţă de lucruri şi de oameni, că omul acesta automat şi surd era în adevăr simbolul viu al politicii noastre externe.

(„Facla“, 29 octombrie 1911)

MĂGARUL LUI BALAAM

(dedicată aceluia care, recunoscându-se în aceste versuri, se va crede de spirit, întorcând cu facilitate ironii contra mea)

În alte vremi, când un măgar,
Bătut de un stăpân barbar,
Vorbi, s-a minunat natura;
Dar astăzi, când le toacă gura
Atâtora, pe-atâtea game,
Ce vi se pare-aşa bizar
Să... scrie unul epigrame?

Cincinat Pavelescu

-NU VÂND, DOMNU', NICIO GARSONIERĂ! EU AM DAT ANUNȚ CĂ MĂ VÂND PE MINE! DACĂ VREȚI ANUNȚURI IMOBILIARE SERIOASE, CĂUTAȚI AICI!
ANUNT EXCLUSIV
Revistă națională de imobiliare
www.anuntexclusiv.ro

Nastratin vă propune: 5 POSTERE DE COLECȚIE

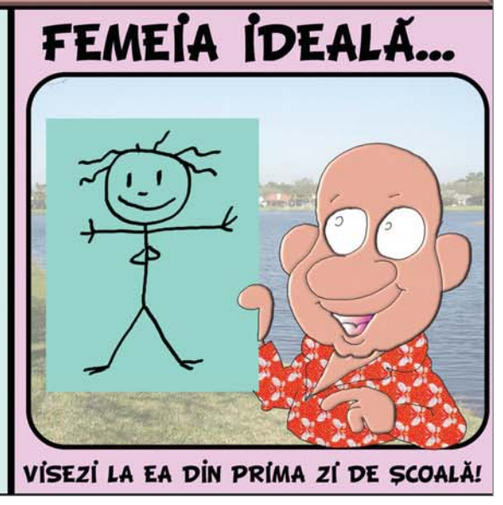

STRĂMOŞII LUI „NASTRATIN“ (I)

Epoca de Aur a presei umoristice a început din a doua jumătate a secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea. În acea perioadă, existau în Bucureşti peste 300 de reviste de satiră şi umor!

„Ţânţarul“ şi „Spiriduş“ (1859)

La scurt timp după Unire, pe 28 februarie 1859, a apărut, mai întâi, revista satirică „Ţânţarul“, ai cărei redactori, trecuţi pe frontispiciu, erau C. A. Rosetti şi N. T. Orăşanu, primul semnând în paginile publicaţiei Constantin Trandafirescu, iar al doilea N. T. Cetăţenescu. În iunie 1859 N. T. Orăşanu fonda, însă, singur de data aceasta, o altă revistă satirică - „Spiriduş“, care nu a durat decât până în iulie 1859. „Ţânţarul“, redactat numai de C. A. Rosetti, îşi înceta apariţia la 25 august 1859.

„Nichipercea“ (1859-1879)

Începându-şi apariţia, la 14 iulie 1859, „Spiriduş“ a fost continuat, în mod declarat, de la 23 iulie, de „Nichipercea“, o gazetă satirică antidinastică. A apărut la Bucureşti săptămânal între 23 iunie 1859 şi mai 1879 având ca redactor pe I.V. Toporan şi pe Orăşanu ca administrator. Este considerată de specialişti cea mai virulentă revistă satirică românească (I. Hangiul). În timp pentru virulenţa ei a fost de mai multe ori interzisă. Din acest motiv în 1860 apare sub forma unei broşuri care se numea „Coarnele lui Nichipercea“. S-a mai numit şi „Coada lui Nichipercea“ pentru ca în final să se numească „Adio Nichipercea“. În 1861 broşurile derivate aveau titluri ca „Ochiul dracului“, „Codiţa dracului“. În 5 mai 1861 revista revine la titlul iniţial dar pentru scurtă vreme. În 1866 este, iar, interzisă, apărând sub numele de „Cicala“. „Nichipercea“ susţinea acţiunile înnoitoare din timpul Unirii şi lupta împotriva demagogiei patriotarde şi democratismul de paradă erau dezvăluite fără menajamente: „Ciocoiul ce face astăzi patriotism şi libertate, face ca măgarul îmbrăcat în piele de leu, dar care, crăpând pielea şi ieşindu-i o ureche afară, a ajuns de râsul copiilor“.

CASINO SIDE
www.casinoinside.ro
-Vin de la ruletă! De câte ori mizam pe un număr, ieşea alt număr! Am pierdut tot, tot, tot!
-Fraiere! Eu mizez mereu pe revista CASINO ÎNSIDE şi nu pierd niciodată!

„Aghiuţă“ (1863-1864)

Revista „Aghiuţă“, subintitulată „Foaie umoristică, satirică şi critică“, apărută la Bucureşti, începând din 3 noiembrie 1863 şi până la nr. 28, din 21 mai 1864 a fost condusă de B.P. Haşdeu, care apare pe copertă sub titulatura de director şi proprietar. Specialiştii o încadrează între revistele independente, între cele anti-liberale şi anti-conservatoare, această revistă susţine reformele lui A. I. Cuza şi combate cu vehemenţă pe cei care se opun domnitorului în texte satirice precum „Votul Universal, o scenă obscenă“ în numărul 4 din 1863.

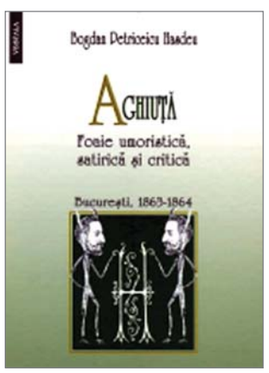

„Sarsaila“ (1866, 1871)

A apărut, la (până la 1866), condusă de N.T. Orăşanu şi a continuat revista „Nichipercea“, căreia i-a preluat numărătoarea anilor şi a numerelor de apariţie. După câteva luni, la începutul anului 1866, „Sarsaila“ îşi încetează existenţa, continuată fiind de „Ghimpele“. În 1871 însă, paralel cu „Ghimpele“, apare din nou, pentru câteva luni, sub o nouă redacţie. Trezit dintr-un somn lung, de cinci ani, cu un pronunţat caracter antimonarhic „Sarsaila“, satirizează moravurile corupte ale protipendadei, viciile şi anomaliile sociale, obiectivul principal al atacurilor constituindu-l însă monarhia. Paginile publicaţiei sunt presărate cu astfel de ironii făţişe la adresa falsei străluciri a lui Carol I. Ultima pagină a publicaţiei era alcătuită din ingenioase caricaturi care satirizau mai ales corupţia şi patimile aşa-zisei „lumi înalte“.

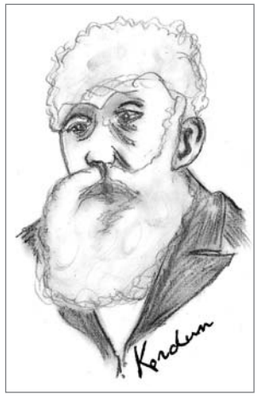

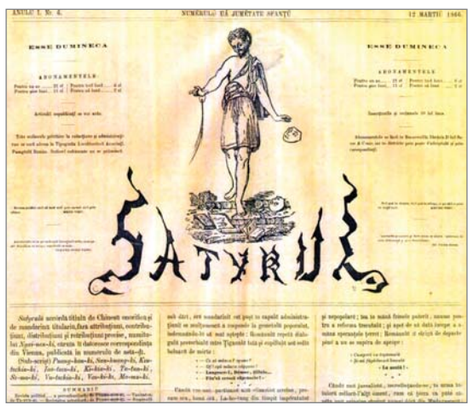

„Satyrul“ (1866)

„Satyrul“ - publicaţie umoristică ce apare la Bucureşti (săptămânal, între 6 februarie - 5 iunie 1866), sub direcţia lui B.P. Haşdeu. Redactorii „Satyrului“ sunt ascunşi sub pseudonime alese din onomastica chineză. Cei trei colaboratori ai lui Haşdeu - N. Nicoleanu, I.C. Fundescu şi St. Vellescu, folosesc arma satirei pentru a biciui moravuri politice şi sociale ale timpului. Au apărut în total 16 numere. Arhiva Muzeului Memorial „B.P. Haşdeu“ deţine opt numere.

„Ghimpele“ (1866 - 1879)

Printre revistele satirice din a doua jumatate a veacului al XlX-lea, „Ghimpele“ a avut una din cele mai lungi existente, 1866—1879. Materialul satiric publicat de „Ghimpele“ era variat. În revistă al cărui proprietar era T. I. Stoenescu, se semna, în mod frecvent, cu pseudonime greu de identificat: Ioga, Eu, Hai-hui, Tipeliga, Grivei. Doi dintre colaboratorii „Ghimpelui“ trebuie însă amintiţi în mod special. Este vorba de cunoscutul folclorist G. Dem. Teodorescu şi de I. L. Caragiale. Colaborarea lui G. Dem. Teodorescu, sub pseudonimul Ghedem, a început în numărul din 17 mai 1870, cu pamfletul „Animale politice - Maimuţa“, pamflet care se înscria în linia atacurilor antimonarhice ale revistei. I. L. Caragiale şi-a început colaborarea la „Ghimpele“ în numărul din 16 decembrie 1873, în care publica povestea satirică în versuri „Şarla şi ciobanii“, semând cu iniţialele I.L.C. Ulterior, începând cu numărul din 26 mai 1874, publica „cronica literară“, „cronica fantastică“, „cronica sentimentală“, semnând Car. şi Palicar. La „Ghimpele“, I. L. Caragiale a publicat până în 1875.

„Nastratin Hogea“ (1871)

Doamna Elis Râpeanu ne informează că la revista ieşeană „Nastratin Hogea“ (care nu există nici măcar la Biblioteca Academiei!) se referă, în cartea sa, „Presa de umor de altădată“, Constanţa Trifu. Informaţiile autoarei au drept sursă „Ghimpele“. În „Nastratin Hogea“ se ironizează Căile Ferate, prin exagerare, că trenul face, de la Iaşi la Bucureşti, 14 zile, nu 5 (cât se făcea cu caleaşca, în timpul tinereţii lui Ion Ghica). Numărul 10 al revistei amintite poartă data de 5 decembrie 1871. *(Va urma)*

Horaţiu Şerb

-Azi mi-a pus Dumnezeu mâna în cap! E a zecea fată care se grăbeşte la concertul ăsta fantastic!
concert acoustic live
SILVAN OVIDIU
STÂNCEL SCRIDON
improvizaţii de prinderi şi flamenco - pop - folk
08 martie ora 20:30 - Music Hall, BUCUREŞTI
10 martie ora 21:00 - Irish & Music Pub, CLUJ-NAPOCA
11 martie ora 20:00 - Square no.7, TÂRGU-MUREŞ
12 martie ora 20:00 - Pensiunea RÂMEŢ, jud. ALBA
26 martie - Târgul Internaţional de Carte şi Muzică BRAŞOV

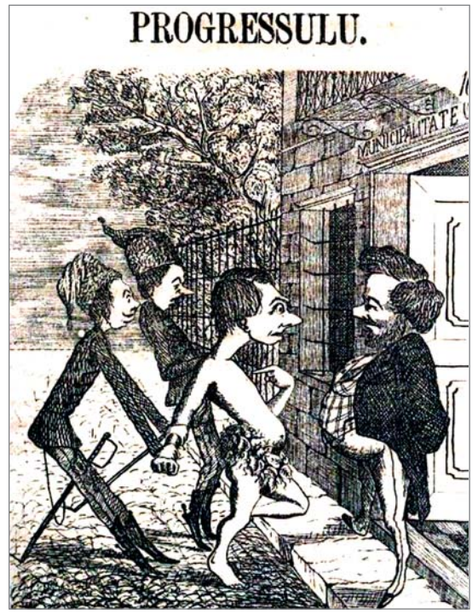

NICOLAE-PAUL MIHAIL

AMOR VETUST

După 50 de ani de-nstrăinare,
Iubita mea, care făcea pe casta,
Mi-a apărut în drum, din întâmplare:
„Ce dracu-oi fi găsit la baba asta?...“

SONDAJ ÎN INFINITUL MIC

La raze n-au găsit talent
Destul, ca să-l ridice-n top,
Dar medicul, perseverent,
Mai caută la... microscop.

-SUNT MÎNUS ZECE GRADE! VREÍ SĂ TE CĂLEȘTÍ DUPĂ VECHEA METODĂ NORDÍCĂ?
-DA DE UNDE! MĂ ALEARGĂ UN KARATÍST CARE M-A PRÍNS LA NEVASTĂ-SA!

SĂ NU EXAGEREZE!

Iubita mea – frumoasă fată –
E şi un om de înţeles,
Şi, chiar de m-o-nşela vreodată,
Sper să n-o facă foarte des.

SUGHIT ŞI NU NUMAI

Sughit şi eu când mă bârfesc colegii,
Sughite toată lumea, chiar şi regii,
Dar Miss, când mă înjură-n patru rânduri,
Sughit şi-atunci, ce-i drept, dar trag şi vânturi.

PĂPUȘA GONFLABILĂ

Chiar de nu-i adevărată,
S-a făcut, de mult, de râs:
Dacă e prea mult umflată,
Totdeauna face fâs!

UNU LA PUTEREA ZERO

Duduia e un splendid unicat,
Iar el un fel de zero, un ratat,
Da-n veselie cuplul lor petrece
Căci împreună sunt de nota 10.

UNEI FRUMOASE

Vampa cu mişcări feline
Şi cu ifose-n exces,
Ca să se îmbrace bine,
Se dezbracă foarte des...

ÎNGHEȚATA LA CORNET

Deşi spectacolul nu-mi place,
Mă uit la dânsa, desfrânata,
Cu câtă voluptate face
Amor bucal cu îngheţata!

BULĂ

Bulă, devenind adult
Şi dorind să se însoare,
Şi-a peţit mâna cu care
Şi aşa trăia de mult!

CÂNTĂREȚUL DIN FRUNZĂ

Vrând să ia o notă-naltă,
Frunza fragedă de fag
Lunecă pe esofag
Şi-a cântat în partea-ailaltă!

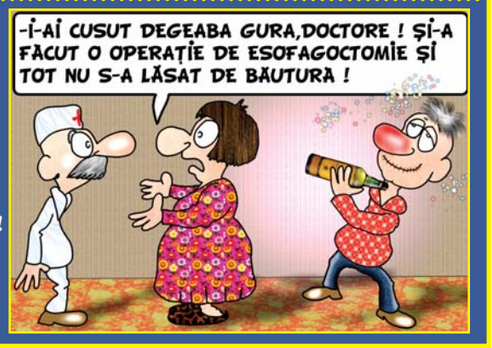

Epigrame de Al. Clencin

ELIS RÂPEANU

DÂNSA

Mai demult, şi nu amu, / Eu dormeam şi dânsa nu;
Dar, de-o vreme, ştii şi tu, / Dânsa doarme şi eu nu!

EVA

După Biblia citată, / Ea-i născută dintr-o coastă,
Dar femeia-adevărată / Face din bărbat – nevastă!

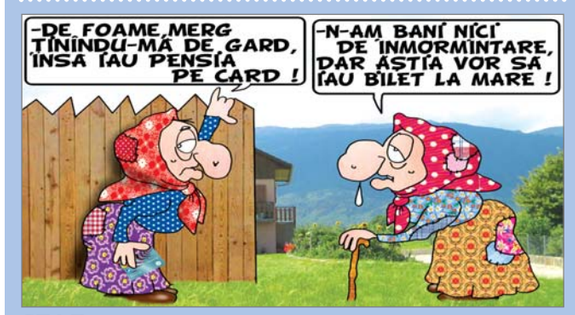

SFAT

Ne-ndeamnă Bulă, grijuliu, săracul, / Să cumpărăm, s-avem rezerve-n case
Hârtie igienică cu sacul / Că vin de-acuma vremuri căcăcioase...

EVOLUȚIE

Ca orice fată de prin sate, / Ajunse-n târg săracă tare
Şi-a stat de multe ori pe spate, / Ca să se pună pe picioare...

RĂSPUNSUL BĂUTORULUI

Mă certi, dar cred că eşti cam dură, /Că toate-n lume au un rost:
Mai bine damf de băutură, / Decât să am miros de prost...

FLORIN PIERSIC – PRIMA STEA PE „WALK OF FAME“

Să facem faţă e uşor / Ruşilor, cu mult umor:
Ei au steaua din Kremlin, / Noi pe cea a lui Florin!

CAUZĂ ȘI EFECT

Şi-a dat cuvântul de onoare: / În consecinţă, nu-l mai are.
Sofismul este absolut: / Căci el nimic n-a pierdut!

MICUL ECRAN

Chiar de-i un regret major, / Nu-l reprim, nu-l interzic:
Pentru marele actor / Orişice ecran e mic.

ÎN DISPUTĂ

Când vrei să îi faci felul, / Să-ţi spulberi adversarul,
Alege: ori duelul, / Ori (dacă-i bâtă!) – parul.

GEORGE CORBU

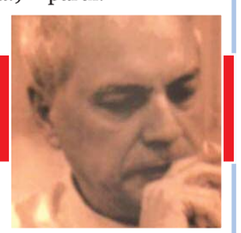

Năzdrăvăniile lui Nastratin

LEGALIZAREA PROSTITUȚIEI

-Bine ați venit la bordelul nostru de cinci stele! Intrați! Un băiat de-al casei o să vă parcheze imediat măgarul!
-Dacă doriți o prospătură și pentru el, vă pot recomanda un bordel pentru măgari!
-Nu, că vreau să-l păstrez virgin!
-Așa-mi trebuie, dacă nu mi-a plăcut cartea!
-Era înfundat veceul, șefa! Ia uitați ce-am găsit pe țeava de scurgere!
-Dumnezeule! Și doar le zic mereu fetelor să evite sexul neprotejat!
-Iar pe tine, dacă te mai prind că le sufli clienții, cu preț de dumping, te dau afară! Întoarce-te la catedră, dacă-ți convine!
-Ea este Cici, contabila noastră! Dintr-o privire, poate citi un client!
-Are asupra lui două sute de lei și trei tichete de masă!
-Grija pentru client este principala noastră preocupare (target)! Orice nou- angajată este mai întâi despăduchiată, tratată de râie, rapăn, boli lumești și abia pe urmă pusă la treabă! Fifi se ocupă!
-Este vai de cel care încearcă să fugă, fără să plătească! Gigi, bodyguardul nostru, îl duce la el în cameră și-l supune la niște perversiuni de neimaginat! Urletele se aud în tot cartierul!
-Apropo de perversiuni, am aici ceva pentru cunoscătorii cei mai rafinați! Desigur, prețul e puțin mai piperat, că trebuie să dau spagă la Protecția Animalelor!
-Iată oferta noastră! Fetelor, nu vă mai uitați pe geam când avem client!...Tot ce vă rog e să alegeți cu ochii, nu cu mâna!
-Așa, fetelor, da' vreau niște mișcări din bazin mai lascive! Domnul trebuie să vadă că-și investește banii cu folos!
Deodată, RAZIE!
-De ce, nemernicule, frecventezi acest bordel clandestin și le încurajezi pe neplătitoarele de taxe? Amendă! În plus, măgarul era parcat într-un loc nepermis! Amendă!
-Această pățanie mi-a scos bordelurile din cap, dar tot răul a fost spre bine! Am cumpărat-o pe Lolita și sunt fericit!
Happy end

O zi de distracţie

Nu ştiu din ce pricină prietenul meu Filache Mânzăţeanu a fost în ziua aceea aşa de distrat. Nu ştie nici chiar el. Dar a fost distrat cum nu s-a mai pomenit vreodată în analele zăpăcelii omeneşti.

Îndată ce s-a dat jos din pat, s-a spălat pe ochi cu nişte lapte dulce, pe care uitase să-l bea seara. S-a frecat pe dinţi cu cenuşă din sobă şi şi-a netezit părul cu peria de văcsuit ghete. Peste jachetă a îmbrăcat o manta de cauciuc, lungă până în pământ, deşi pe cer nu se zărea nici măcar un firicel de nor. S-a încălţat cu bocanci potcoviţi, cu care făcuse excursiuni altădată prin munţi, şi-a deschis umbrela de ploaie şi a ieşit pe stradă. Ducându-se la bărbier ca să se radă, artistul l-a rugat să se dezbrace, iar el şi-a scos mantaua de cauciuc, şi-a scos jacheta, şi-a scos vesta, şi-a scos o flanelă cu buzunare. Când era să-şi scoată şi cămaşa, bărbierul a pus mâna pe el şi l-a oprit. De aici, fiindcă avea însemnat în carnetul său ca să cumpere două cărţi de literatură, ce apăruseră atunci de sub tipar, se îndreptă spre o librărie. În drumul său, însă, dete peste o grămadă de cărămizi noi, roşii; luă două cărămizi la subţioară, le duse acasă şi le aşeză cu multă îngrijire în vasta sa bibliotecă, alături cu volumele nuveliştilor români.

Se mai dichisi puţin. Îşi pomădui mustăţile cu vacs şi se pudră cu prafuri de dinţi pe obraji. Scoase bocancii care îl cam supărau şi puse în picioare nişte şoşoni fără tocuri. Apoi plecă, căci era invitat să urmeze cortegiul funebru al unui prieten din copilărie. Când ajunse la locuinţa repausatului, dricul tocmai ieşea din curte. Se amestecă şi el printre rude şi prieteni şi prni după mort, la pas, cu capul gol şi cu ochii în pământ. Tot mergând aşa, ajunse în strada Bateriilor, la spatele unei căruţe

cu apă gazoasă. Dricul apucase pe altă parte. Când căruţa intră în curtea fabricii, el se opri în loc, ridică ochii către cer şi rosti un mic discurs de mort, lăudând meritele repausatului prieten, care avea să rămână acolo, în cimitir! Vizitiul şi toţi oamenii fabricii de băuturi gazoase se strâmbaseră de râs. Apoi l-au luat doi inşi de subţiori şi l-au scos afară din curte. El repeta mereu, printre gemete şi suspine:

- Lăsaţi-mă, lăsaţi-mă să mai adresez încă un cuvânt de adio prietenului care se duce!

S-a îndreptat spre o cafenea. Aici a sorbit încet şi în timp d-un sfert de oră apă din pahar, iar la urmă a dat peste cap cu repeziciune ceaşca de cafea. Fiindcă se cam umpluse de noroi, s-a dus la un văcsuitor de pe stradă, ca să-i lustruiască şoşonii. Seara, după ce a mâncat la un birt în timp de 3 ore, aşa că se speriase birtaşul că n-o să mai plece, a luat-o încet-încet spre casa unde şezuse cu chirie cu două luni înainte. A intrat în odaia de dormit, s-a dezbrăcat pe întuneric şi s-a vârât în pat. Aici a dat peste un corp moale şi cald, iar o voce subţirică şi dulce îi zise, luându-l desigur drept altcineva:

- Dar ce-ai păţit să vii aşa devreme astă-seară?...

Dimitrie Teleor

NAUFRAGIU

de Ion Pribeagu

După un naufragiu cumplit,
Ce i-a scufundat în ceaţă,
Şase marinari nevolnici
Care-au mai scăpat cu viaţă,
Înnotând şi zi şi noapte
Peste apa plumburie,
Fură azvârliţi de valuri
Pe o insulă pustie.

Trei luni s-au hrănit cu ierburi
Şi cu peşti găsiţi la mal;
Îşi făcură şi-o colibă
Şi trăiau original:
Nu le lipsea nimic,
Ba ades le prisosea.
Aveau ierburi, hrană, apă,
Doar femeia le lipsea.
Rabdă omu-o lună, două,
Mai te-agiţi, te consolezi,
Însă, când te-ajunge jalea,

Mai că-ţi vine să turbezi.
Dar într-o zi, pe-un rest de barcă
Ce-a rămas numai crâmpeie
Peste malul abrupt deodată
Fu zvârlită o femeie.
Una singură şi goală
Şi frumoasă, o ispită.

Marinarii, toţi, zărind-o
Năvăliră-n goană mare.
Care-de-care mai degrabă
S-o apuce la strâmtoare.
Ea, văzându-se-n pericol,
Ridică un braţ în sus
Şi, cu-n gest de curtezană,
Marinarilor le-a spus:
- Ho! Nebunilor, sălbatici
Nu vă repeziţi pe alee;
Ţineţi seama de un lucru:
Nu sunt şvaiţer, sunt femeie!

POVEŞTI DE DRAGOSTE NEMURITOARE

Episodul 2
Ghiţă şi Florica
(tâpuriturii amoroase)

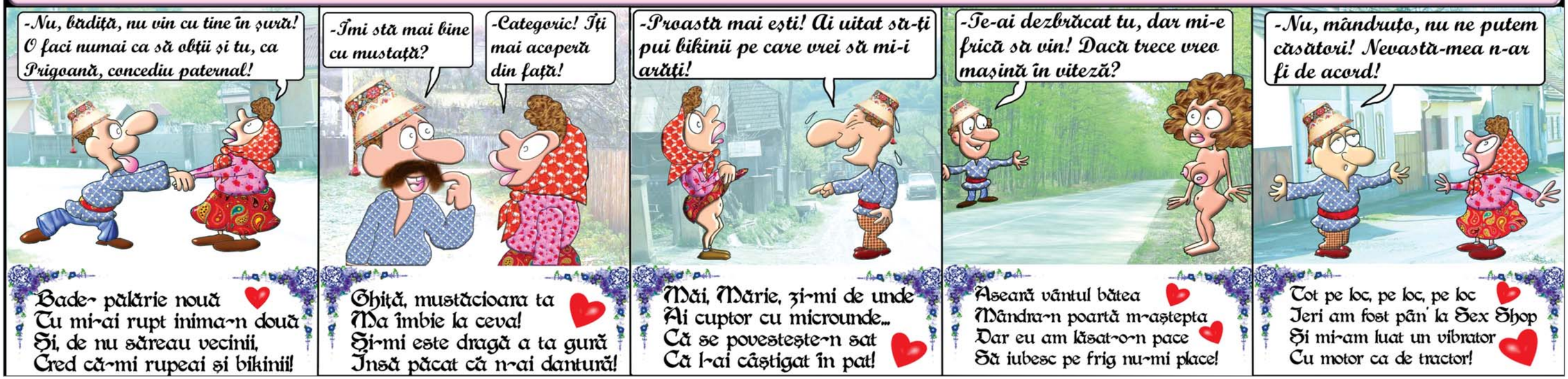
-Nu, bădiţă, nu vin cu tine în şură! O faci numai ca să obţii şi tu, ca Prigoană, concediu paternal!
-Îmi stă mai bine cu mustaţă?
-Categoric! Îţi mai acoperă din faţă!
-Proastă mai eşti! Ai uitat să-ţi pui bikinii pe care vrei să mi-i arăţi!
-Te-ai dezbrăcat tu, dar mi-e frică să vin! Dacă trece vreo maşină în viteză?
-Nu, mândruţo, nu ne putem căsători! Nevastă-mea n-ar fi de acord!
Bade~ pălărie nouă
Tu mi~ai rupt inima~n două
Şi, de nu săreau vecinii,
Cred că~mi rupeai şi bikinii!
Ghiţă, mustăcioara ta
Ma îmbie la ceva!
Şi~mi este dragă a ta gură
Însă păcat că n~ai dantură!
Măi, Marie, zi~mi de unde
Ai cuptor cu microunde...
Că se povesteşte~n sat
Că l~ai câştigat în pat!
Aseară vântul bătea
Mândra~n poartă m~aştepta
Dar eu am lăsat~o~n pace
Să iubesc pe frig nu~mi place!
Tot pe loc, pe loc, pe loc
Ieri am fost pân' la Sex Shop
Şi mi~am luat un vibrator
Cu motor ca de tractor!

imobiliare.ro
Portalul afacerilor imobiliare

-Ce vezi acolo, doctore? E bărbat sau fată?

-E cel mai tare portal de imobiliare!

clicksicastigi.ro

-Liber! Ți-ai ispășit condamnarea!

-Ce repede au zburat anii!... În plus, acum sunt și bogat!

Târgul Imobiliar Project Expo

-Am primit invitația asta și ai uitat să mi-o dai? Așa ceva nu se iartă, secretară indolentă!

-O SĂ AI MARI REALIZĂRI! VĂD CĂ DEJA AI LUAT LEGATURA CU O FIRMĂ DE CONSULTANȚĂ PENTRU AFACERI DE SUCCES!

ARCLIGHT
born for business
0722.303.623

-Eu sunt, nevastă, nu te speria! Am fugit din spital pentru că nu pot să ratez un eveniment ca Târgul Național Imobiliar!

Targul National Imobiliar

-STAȚI, ȘEFU', CĂ NU E TOTUL PIERDUT! DANK MEDIA NE POATE SALVA!

GRAFIC VÂNZĂRI

Dank Media

-Nu mai aștept! Nu vreau să întârzii, cumva, la Târgul Imobiliar Național!!!

-Șefu'! Șefu'! A venit liftul!

TIMON
târgulimobiliarnational

OVERTHRUST
training & consulting company
office@overthrust.ro

ENIGMELE COMISARULUI TĂNASE

Episodul 2

Violată în vis

Scăldată în lacrimi, Cerasela Corcodel i-a mărturisit comisarului că, în fiecare seară este violată în vis de către un individ malefic. Analizând lista de suspecți, puteți afla cine e? **SOLUȚIA ÎN PAG.15**

-De ce nu bați la ușă? Perversule!

Suspectul nr.1-Ciripel Dezideriu Fost strungar la 23 August și-a petrecut o mare parte din viață încercând să construiască un strung care să fabrice vodcă.

-Tocmai am reușit să scap de un viol! Am înghițit cu pastilele de Viagra pe care și le pregătise!

Suspectul numarul 2-Sifon Laurențiu Paznic de noapte la un depozit de armament. Crede că Madonna ar fi ajuns mult mai departe, dacă ar fi luat lecții de la el.

-Vroia să mă violeze! Îl vedeți cum încerca să taie cu flexu' chiloții de tablă pe care-i port?

Suspectul numarul3- Cotcodac Iulian Salvamar la o baie publică. Pentru că obișnuiește să bea până face pe el, i-a fost limitat accesul în piscină.

-Relația noastră nu merge! Mie mi-e rușine să mă dezbrac pe lumină și lui îi e frică de întuneric!

Suspectul numarul 3-Trepăduș Timotei De profesie sculer-matrițer, își câștigă existența ca maseur la un cămin de bătrâne. Nu lucrează pe datorie.

-Cât de puțin îi trebuie unui om ca să fie fericit! Uite, acum, dacă aveam o cheie de 13, fata aia nu-mi scăpa!

Suspectul numărul 5-Ciripoi Varlaam Îți poate demonta un Porche în piesele componente în mai puțin de o oră, dar la remontare îi iese un Volvo.

CANALIA

Motto: ***„M-am săturat de lichele, dați-mi o canalie!“*** **(Victor Eftimiu)**

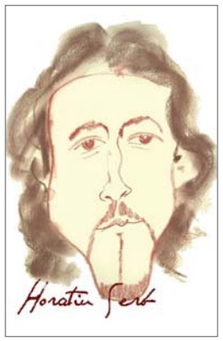

Când te aşezi la masa de scris, te încearcă un sentiment de neîncredere şi uşoară depresie sufletească. Purtat în suflet şi nemărturisit, este o povară. Aşternut pe hârtie şi liniat în coloanele ziarului, el este un semn de întrebare. Câți te vor citi, câți vor înțelege tot zbuciumul închis în litera tiparului, cine va înțelege sensul şi cine va trăi, intens, clipa în care a fost conceput? L-ai scris într-un târziu de noapte, singur, desprins de lume, departe de ritmurile suburbane ale manelelor, departe de otrava paharului şi a petrecerilor exotice. Un semn de întrebare, un stilou şi un vraf de coli albe, azi un computer. Scrii. Pentru oameni, pentru lume şi pentru tine. Şi – vrând, nevrând – şi pentru canalie. Ştiu, se va spune că articolul este impertinent şi juvenil. Exagerat şi nemăsurat. (Aşa se spune, în general despre adevăruri). Şi totuşi îl scriu. Pentru că am descifrat, în spovedania mută a unor priviri, o durere fără margini, întinsă aşa, peste o întreagă viaţă, din cauza unei canalii.

Canalia? Este o specie băloasă şi infectă de reptilă umană, care scuipă respingător patimi şi bestialităţi insaţiabile. Omul viperă, şarpele veninos, care se încolăceşte linguşitor în jurul oamenilor de bine, muşcând, în revărsări de otravă, din cinstea altuia. Canalia bipedă este mai periculoasă decât fiara patrupedă. Ea are la îndemână un creier specializat şi direcţionat spre pofte şi câştig, tentacule perverse şi dispune de tehnica unor metode de teatralism derutant. În catalogul manifestărilor omeneşti, veţi găsi termeni caracteristici pentru nenumăratele categorii ale „canalismului“ cotidian: „canalie idealistă“, „canalie cu platoşă“, „canalie model“. Canalia, în unduiri de larvă, secretând nervoase umidităţi de bale, a pus obstacole în faţa oamenilor de caracter şi sădeşte deprimare în sufletul oamenilor de bine. Canalia este spiritul ucigaş al tuturor acţiunilor mari. Se zbate mereu în nelegiuire, şantaj de toate nuanţele, atmosferă de corupţie şi şpagă. Banul şi materia, unica lozincă în viaţă. Animalul acesta biped a fost şi este alcătuit numai din atribute de lichelism şi cameleonism în toate domeniile. Din nefericire pentru noi, canalia ştie uneori să domine şi să uzurpe situaţiile altora. Se plasează, lipsită de cel mai elementar bun-simţ, în fruntea flancului, dând lecţii de onoare şi demnitate unei ţări întregi. Sfârşitul canaliei este lamentabil, tragic şi ridicol, în acelaşi timp. Se pierde în anonimatul dezgustului unanim şi se spânzură de stâlpul dispreţului public.

P. S. – Omul integru şi de caracter calcă, senin şi nepăsător, peste zvârcolirile de şubrezenie intelectuală şi morală ale canaliei. Înainte de încheiere, trebuie să vă spun că voi reedita an de an acest articol, şi mi se va părea veşnic actual.

Horaţiu Şerb
(noiembrie 2004)

P. P. S. – Nu am reuşit să-l reeditez an de an, o fac acum după aproape şapte ani, şi mi se pare la fel de actual cum mi se va părea şi peste 107 ani. Sper să-i prind... şi canalia nu!

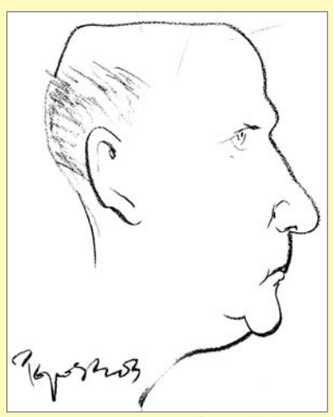

Daniel Neguț

Regim

„Nu ai luat regim deloc / Şi nici ceai de busuioc!“
„Ba am luat, dom' doctor, iaca, / La trei sferturi, Busuioaca!“

Chef

La revista „NASTRATIN“, / Când de-un chef ne este dor,
Nu bem bere, nu bem vin, / Bem satiră şi umor!

Ciorba şi morcovul

E o vorba care zice: „Dacă vrei o ciorbă bună,
O găina potrivită este doar cea mai batrână“.
Dar aceeaşi vorbă spune că un morcov veştejit –
Pentru-o supă... tinerică – nu e cel mai potrivit!

3 FILME DE OSCAR
Ei, încercăm şi noi să concurăm îndrăgita emisiune, dar nu prea avem şanse! Acolo se dezbat subiecte serioase, de ultimă oră şi de maxim interes!

În vreme ce spărgea lemne,octogenara Constance are bizara senzație că doi ochi haini, galbeni şi sticloşi o păndesc din spatele magaziei. Tulburată, intră în casă unde un tânăr sumar îmbrăcat o supune la perversiuni sexuale. De fapt, tânărul este o somitate în medicina psihanalitică şi urmărea ca, printr-un şoc foarte puternic să o vindece de depresie pe sora Constancei, nonagenara Florence. Rezultatul e că, în urma incidentului, Constance îşi pierde mințile iar Florence, martoră fără voie a scenei, va deveni lesbiană.

1518.În hrubele castelului Chateunoir, contele d'Allais crește în taină un monstru din Jurasic căruia tocmai i-a grefat creierul unui temut ocnaş. Se află şi panica se răspândeşte printre locuitorii ținutului. În semn de protest, aceştia refuză să mai iasă la prăşit, dau foc la conace şi amenință cu greva foamei. Sora contelui, Madelaine, încearcă să medieze conflictul. Este prinsă de către sătenii dezlănțuiți şi supusă celor mai oribile perversiuni sexuale cunoscute în Evul Mediu. Participă şi monstrul.

Vicontele Robert se îndrăgosteşte nebuneşte de Adelaida, idioata satului. Dragostea lui este sinceră şi pură, de aceea perversiunile sexuale la care o supunea pe fata sunt pline de gingăşie. Pentru că-şi neglijează îndatoririle rangului, Robert va fi dezmoştenit. Obligat să-şi câştige existenta ca simplu vidanjor, încearcă zadarnic să urmeze o facultate la seral. Devine alcoolic, dependent de etnobotanice şi pederast. Se va stinge, la nici treizeci de ani pe o mână de paie murdare. Adelaida fuge în Canada cu groparul satului, ajunge milionară şi va fi înobilata de către regina Angliei.

Culmea culmilor

- **Culmea tinichigeriei:** să înveleşti casa cu tabla înmulţirii.
- **Culmea şovăielii:** să ezit, să nu ezit...
- **Culmea ghinionului:** să faci pe prostul şi să rămâi aşa!
- **Culmea ciclismului:** să faci turul pantalonilor.
- **Culmea fizicii:** să paşti un cal putere pe un câmp magnetic.
- **Culmea ceasului deşteptător:** să sune ocupat...
- **Culmea curajului:** să sari de pe un bloc de desen!
- **Culmea melancoliei:** să cazi pe gânduri şi să-ţi rupi mâna.
- **Culmea secetei:** să alerge copacii după câini.
- **Culmea geografiei:** să deschizi Porţile de Fier cu Cheile Bicazului.
- **Culmea unui cuţit de bucătărie:** să taie pofta de mâncare a mesenilor.
- **Culmea lăcomiei:** să mănânci bătaie şi să nu te saturi!
- **Culmea orei exacte:** să pui ceasul după radio şi să-l uiţi acolo.
- **Culmea inutilităţii:** să plantezi în Sahara plăcuţe cu „nu călcaţi pe iarbă“.
- **Culmea şofatului:** să conduci o maşină de ras.
- **Culmea mâncatului:** să mănânci cu vesta de salvare la gât şi să te îneci.
- **Culmea somnului:** să visezi că dormi.
- **Culmea veterinarului:** să faci injecţie unui căţel de usturoi.
- **Culmea pedichiurii:** să faci unghiile unui picior de pat.
- **Culmea culmilor:** să aibă puricii păduchi.
- **Culmea orbului:** să-şi vadă moartea cu ochii.
- **Culmea suspiciunii:** o călugăriţă care face mătănii într-un câmp de castraveţi.
- **Culmea politeţii:** să stai pe scaunul electric şi să cedezi locul unei doamne.
- **Culmea somnului:** să adormi cu capul pe butucul călăului.
- **Culmea ingineriei:** să scoţi apa cu o pompă funebră.
- **Culmea fotbalului:** să înceapă meciul şi să scrie pe gazon „nu călcaţi spaţiul verde“.
- **Culmea norocului:** să fie călcat de Salvare.
- **Culmea slăbirii:** să slăbească un ardei gras.
- **Culmea auzului:** să auzi cum se crapă de ziuă.
- **Culmea cruzimii:** să-ţi omori timpul.
- **Culmea zgârceniei:** să-ţi pui ceasul cu trei ore în urmă, ca să faci economie de timp.
- **Culmea consolării:** să consolezi o salcie plângătoare.

- **Culmea fotbalului:** să deschizi frigiderul şi să strigi goool!
- **Culmea rasismului:** să bei whisky black&white din pahare diferite.
- **Culmea timidităţii:** să dai înapoi în faţa unui ceas care o ia înainte...
- **Culmea culmilor:** mutul îi spune surdului că orbul se uită la ei.
- **Culmea zborului:** să zbori prin cerul gurii.
- **Culmea matematicii:** să stai de unu singur şi să te simţi în plus.
- **Culmea strabismului:** să se uite ciclopul chiorâş...
- **Culmea îmblânzitului:** să îmblânzeşti fiare vechi.
- **Culmea tenisului:** să joci tenis cu racheta nucleară.
- **Culmea chiorilor:** să vezi dublu cu un singur ochi.
- **Culmea croitoriei:** să întorci pe dos costumul lui Adam.
- **Culmea beţivului:** să îi lase gura apă.
- **Culmea vaccinării:** să vaccinezi Braţele Dunării.
- **Culmea geografiei:** să te joci cu cercul polar.
- **Culmea gravitaţiei:** să faci flotări în spaţiu.
- **Culmea habitatului:** să locuieşti într-un bloc notes!
- **Culmea limbii franceze:** să-ţi otrăveşti profa de franceză cu Verde de Paris.

business POINT®
Certificat de calitate 1918/09/U ISO 9001 : 2008
www.business-point.ro
-Stai pe-aproape! De câte ori citeşte revista asta, şefu' uită să-şi mai bea cafeaua!
POINT
Când iesim din criză?

NASTRATIN VĂ SFĂTUIEŞTE

CE TREBUIE SĂ ŞTIE O SECRETARĂ?

-Iertaţi-mă, şefu'! Am greşit când am lăsat-o pe femeia aia să intre în audienţă! De unde era să ştiu că are o maşină de tuns în poşetă?
O secretară vigilentă face cât zece secretare cu diplomă!
-Bagi firma în faliment, Florico! Aproape ai terminat vinul pe care mă pregăteam să-l beau cu un grup de investitori!
Fondurile de protocol pe care le are firma nu sunt doar pentru tine!
...şi trenuleţul a plecat, ciu, ciu, ciu...
-Va trebui să-mi caut altă secretară! Ai vocea mult prea stridentă şi nu reuşesc să adorm!
Fii pentru el ca o mamă bună! Mamele vitrege zboară din firmă!
-Continuă să-i faci vânt, poate îşi revine! Cine te-a pus să faci glume proaste, ca-l caută DNA-ul?
Dacă vrei să faci glume cu el, încearcă-le întâi pe subalterni!
-Na, na, na! De ce-ai râs, ca o capră, când i-am zis clientului că suntem o firmă serioasă?
Şeful nu dă numai prime! Mai dă şi şuturi!

Nastratin la Aşgabat

Cu Aşgabatul, lui Nastratin toate îi merseră de-a-ndoaselea. Taxiul galben (care trebuia să-i ducă în grabă spre aeroport, pe el şi pe cei doi companioni) rămase fără motorină şi nu mai putu să plece de pe loc, iar pasagerii nervoşi fură transbordaţi, după minute serioase de aşteptare, în altă maşină, în care bagajele le încăpură cu chiu, cu vai. Pe drum, îşi dădură seama că nu luaseră cu ei nişte medicamente rare (care necesitau reţetă!) pentru un prieten de departe, dar reuşiră, totuşi, să le târguiască, în ultimul moment (cu preţul altor câteva minute de întârziere!), de la o farmacie de pe traseu. Ajunşi la Otopeni în timp record, se înghesuiră la ghişeu, să facă check-in-ul, dar (stupoare!) Nastratin uitase mapa cu documente în taxiul cu care veniseră. Năuc, sună la dispecerat, unde o duduie înţepată îl interogă cu privire la circumstanţe. În fine, maşina-fantomă se întoarse, iar ei recuperară actele vitale.

Şi duşi fuseră, întâi spre Istanbul, apoi spre Aşgabat (în zbor, dormi puţin şi convulsiv, visând cu repetiţie aceeaşi epigramă proastă, urzită de un ins netalentat, al cărui nume îi scăpa!), unde înotară prin mormane de bagaje halucinante (paporniţe şi baloturi uriaşe, cum Nastratin nu văzuse în viaţa lui, prin zecile de aeroporturi în care îşi trâmbălase ciolanele bătrâne, de-a lungul pelerinajelor de hoge!) de la ceilalţi pasageri, o adunătură pestriţă de inşi butucănoşi şi sporovăitori (care, de bună seamă, făcuseră shopping en-gros pe malurile Bosforului)...

Îndelungatele formalităţi de intrare în ţară îl plictisiră, iar frigul crâncen de afară îl scoase din sărite (căci omul lui de la Bucureşti îi spusese că la Aşgabat erau 18 grade)... „Poate minus 18 grade“, pufni Nastratin, care nu avea haine groase în valiză, şi nici chef să-şi cumpere altele noi, aşa că se hotărî să îndure, cu stoicism, vremea neprielnică, în cele 4 zile de şedere. Află că temperaturi atât de groaznice nu mai fuseseră pe acolo

de prin 1968, se miră că atâtea ghinioane se puseseră, dintr-o dată, pe capul lui creţ şi bărbos şi se grăbi să-şi încheie până şi ultimul nasture de la gât. „Mi-a făcut cineva vrăji“ - îşi zise Nastratin - „poate măgarul meu sclerozat şi astenic, pe care l-am lăsat în grija Cristianei“...

Lăsați-mă să dorm!

În hotelul plin ochi de clienţi (după cum lătrase recepţionera, care îi aruncase pe cei 3, din lipsă de camere, pe etaje diferite!) nu se auzea nici musca. Locul părea pustiit, sau bântuit (ca în „Shining“), dar aparenţele de la 8 dimineaţă erau înşelătoare. Nastratin urcă în camera supraîncălzită (ura saunele, şi, cu atât mai mult, pe cele involuntar-hoteliere!) şi apucă să facă o baie caldă, să despacheteze şi, somnolent, să zappeze puţinele canale TV disponibile. Adormi, într-un sfârşit, dar după câteva minute (sau, poate, secunde), hotelul se trezi, brusc, la viaţă. Era un adevărat vacarm. Omuleţi şi omuleţe trânteau uşi, se strigau pe nume dintr-un capăt în altul al holurilor, râdeau homeric, târâiau bagaje zgomotoase ori îşi făceau vizite de curtoazie, îmbrăcaţi în costume de mătase, pijamale sau prosoape albe. Chior de nesomn, Nastratin scoase capul pe uşă, dând nas în nas cu doi moşnegei, care pălăvrăgeau în pragul camerei de vis-a-vis... Se trânti înapoi în pat, ca să-şi reia somnul întrerupt, dar telefonul de interior sună isteric şi o voce pe care n-avea chef s-o audă îi spuse (pe un ton alarmat!) să coboare urgent, căci se pleacă, la un obiectiv, în câteva minute. Nastratin se îmbrăcă milităreşte şi se prezentă la apel. De fapt, situaţia se repetă, sistematic, în următoarele zile: evenimentele se petreceau când el se aştepta mai puţin – somnul sau alte relaxări îi erau întrerupte, subit, de chestiuni şi contexte care cădeau, parcă, din cer, iar evenimentele programate pe ceas erau amânate de lungi şi chinuitoare aşteptări.

Un ins cu faţă congestionată de băuturi spirtoase adormi, lipsit de griji şi de scrupule, şi sforăi spectaculos, atât la deschiderea Congresului (fiind plasat, strategic, în rândul 3), cât şi la închiderea acestuia (de data aceasta, chiar în rândul 2!). Fu acompaniat de un corsar octogenar şi sprâncenat (care pretindea că în copilărie fusese îmbrăcat în chiloţi tetra şi închis în beci pe motive de invazie militară!) care apărea în public, de fiecare dată, cu aceeaşi cămaşă cu imprimeuri de care (presupunea Nastratin!) se îndrăgostise până la moarte... Un savant supraponderal, dintr-o ţară cu multe explozii şi bombardamente, care venise în tricou şi pantaloni de doc, aţipi şi el şi căzu ca un buştean, aşa că Nastratin (care se nimerise, din păcate pentru el, pe fotoliul alăturat!) fu nevoit să-l tracteze de pe jos, cu greu, acompaniat de un cor de râsete din sala arhiplină. Şedeau în primul rând, aşa că televiziunile, din bun simţ, îşi îndreptară, pentru câteva secunde, în altă direcţie, carele de filmat. Focalizară pe un orator care îşi rostea discursul în engleză, iar o doamnă cu broboadă care servea drept tâlmaci traducea tot în engleză. O undă de rumoare puse lucrurile pe făgaşul firesc: translatoarea distrată se pocăi şi trecu pe limba rusă.

Ce căutăm la Baku?!

La întoarcere, după un boarding efectuat (ca în filmele cu proşti!), în frigul zorilor de zi, chiar pe pistă, aterizară forţat la Baku, doar pentru că un beţivan care trăsese la măsea cu o noapte înainte avea niscaiva ameţeli la mansardă şi necesita (chipurile!) intervenţie medicală. Ajunseră la Istanbul cu o întârziere de peste două ceasuri şi alergară ca nebunii ca să prindă, în ultimul moment, legătura spre Bucureşti. Ei o prinseră,

business
ADVISER®
Certificat de Calitate 1918/09/U ISO 9001:2008
-Ia uite, nevastă, ce privire inteligentă are de când l-am dresat să-mi aducă revista la pat! Precis, deja se gândește la propria lui afacere!

dar bagajele nu, aşa că Nastratin reveni în ţară ca un adevărat gentleman, în talie şi cu o mapă subţire sub braţ. Afară era zăpadă cât cuprinde... Se certă cu cei care îi pierduseră pe traseu valiza cu haine şi suveniruri (pentru oameni şi pentru măgar!) şi, cu nervii zdruncinaţi, se aruncă într-un taxi, trecu pe acasă, luă laptopul şi se puse pe scris. Prinse închiderea ediţiei la numărul 2 al revistei care îi purta numele şi băgă în pagina 13 textul bizar care îi tâşni din tastatură.

Lui Nastratin îi plăcu la Aşagabat. Îi plăcură oamenii, îi plăcură locurile, îi plăcu starea de fapt. Şi, deşi mândru de Anatolia lui natală şi de România lui adoptivă, Nastratin (nostalgic şi posac) regretă, pentru o clipă, că nu era turkmen.

Vlad Hogea

LA VREMURI NOI, BASME NOI...
FĂT FRUMOS CU STEA ÎN FRUNTE
Cu mulți ani în urmă, într-un sătuc de la marginea unui alt sătuc s-a născut un copil cu stea în frunte...
-Cu cine m-ai înșelat, nemernico, de are ăsta mic stea în frunte? Doar eu am un pătrat și tu un triunghi isoscel...Divorțez!
și într-o zi, deja bătrâna lui mamă i-a spus:
-Pleacă în lumea larga, băiatul mamei! Împărăția asta e așa de săracă încât abia de mai ai ce fura pe-aici! Mai bine pleacă!
și tot mergând, flăcăul nostru a ajuns la Împăratul Roșu
-Luminăția sa se teme de gripa aviară,așa că n-ai voie să depășești linia verde! Mi-a poruncit să-ți transmit că, dacă omori balaurul, îți dă fata de soție!
și iată-l pe viteazul nostru dând piept cu fiorosul balaur...
-Vai de steaua lui! Își riscă viața pentru urâta aia!
-Care mai e și retardată!
-Bea de stinge și fumează etnobotanice!
-Chioară, schioapă și strâmbă!
-O destrăbălată ca ea n-am mai întâlnit! Târfa oricui a vrut-o!
-Când am văzut că și tu ai stea în frunte, mi-am dat seama că-mi ești ursit! Atunci am aruncat prosopul și te-am salvat din lupta cu balaurul!
...și au trăit fericiți până la adânci bătrânețI...

Marii clasici

UNUI DATORNIC

Pentru-o datorie veche,
Eşti fudul de o ureche;
Pentru-o datorie nouă,
Eşti fudul de amândouă.

Ion Luca Caragiale

DOAMNA

Doamna nu primeşte curte,
Nici cadouri; probe noi:
Ics i-a dat o sărutare,
Ea i-a dat-o înapoi...

Octavian Goga

INSCRIPŢIE PE UN FLACON

E, parcă, un făcut ca nimănui
Să nu-i miroase murdăria lui,
Pe când, pe vrute – pe nevrute,
Parfumul altuia îi pute!

Tudor Arghezi

LA REVISTA „CONVORBIRI LITERARE“

O, şefi ai unei generaţii,
Mândrie a românei naţii,
Luceferi răsărind lunar,
Rog: convorbiţi mai literar!

Nicolae Iorga

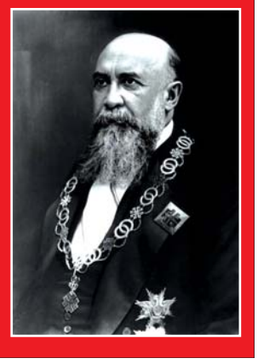

imopedia.ro
-Uite, nevastă:"vând apartament cu trei camere"...
-Nu vă mai chinuiți soția! Găsiți anunțuri imobiliare serioase pe imopedia.ro ! Și nu numai asta!!!

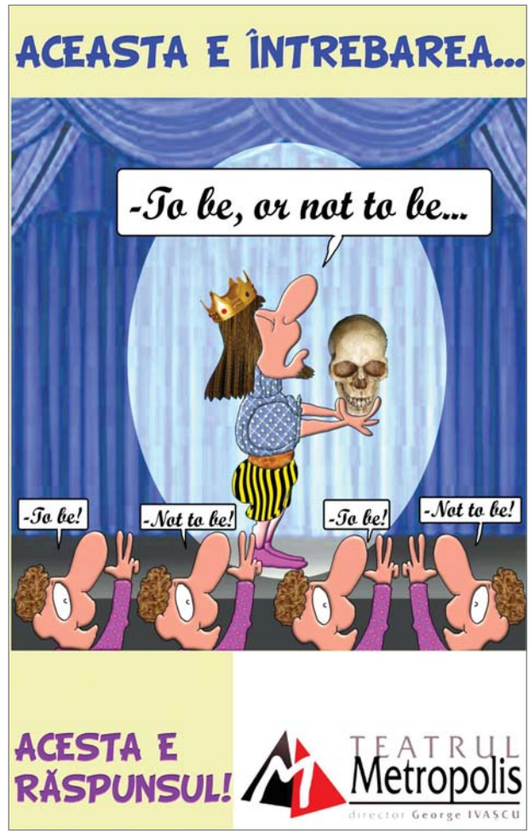

CORCODUŞA SĂLBATICĂ -TELENOVELĂ

Criza n-a trecut nepăsătoare pe lângă familia Cotcodac. Pierderea locului de muncă şi mai apoi pierderea Campionatului de către echipa favorită l-au făcut pe Cotcodac Tiberiu Brebenel să nu-şi mai iubească soţia ca-n vremurile când ea era nevasta altuia...

Chiar şi de copilul cu care mai împărţea câte-o etnobotanică nu se mai simţea atras. Se gândea chiar foarte serios să-l însoare, ca să scape de el. Din păcate, micuţul nu împlinise nici măcar patru ani şi la vârsta asta dispensele se procură greu iar când se procură uşor costă mult.

În seara in care a vrut să-şi ajute un prieten vidanjor să facă un ciubuc (prin metoda golirii unor toalete fără chitanţă fiscală) şi a constatat că n-are o cămaşă spălată şi călcată ca lumea s-a hotărât să calce strâmb, chiar cu riscul unei entorse...

L-au ajutat la asta "Îngerii lui Ciarli". Ciarli era un proxenet cu multă experienţă iar echipa lui spărgea toate mercurialele prin raportul preţ/calitatea muncii prestate...Eroul nostru n-a regretat niciodată generozitatea cu care a împărţit tichete de masă copilelor.

Şi iată-l pe eroul nostru întors acasă. Va fi el ucis cu lovituri de satâr? Răstignit? Tras pe roată? Porţionat şi apoi carbonizat piesă cu piesă în cuptorul cu microunde (în ciuda facturii uriaşe la curent electric)? Vom afla răspunsul abia în episodul următor!

GRUPUL DE PRESĂ MEDIA BLOC

Nastratin

SINGURA REVISTĂ DE PAMFLET (INTER)URBAN
ŞI CARICATURĂ DE BRAND

MARTIE 2011

Tipărită în 10.000 de exemplare gratuite
ISSN: 2069 – 7104
Theodor Speranţia nr. 14, Sector 3, Bucureşti
www.nastratin.ro
office@nastratin.ro
Publicaţie membră BRAT

FONDATOR:
IOAN SORIN ROŞU

DIRECTOR GENERAL:
VLAD HOGEA
0742.303.623
hogea@mediabloc.eu

ART DIRECTOR:
MIHAI MATEI

COLEGIUL DE ONOARE:
HORAŢIU MĂLĂELE,
MIRCEA COŞEA, GEORGE IVAŞCU,
NICOLAE-PAUL MIHAIL,
ELIS RÂPEANU, GEORGE CORBU,
ADRIAN MĂRĂCINEANU

SENIOR EDITORI:
MARIUS C. ROMAŞCANU,
HORAŢIU ŞERB, DANIEL NEGUŢ,
CLAUDIA DANILIUC

SECRETARIAT DE REDACŢIE:
RALUCA IOSIFIDIS

LAYOUT & DTP:
OMNI PRESS & DESIGN
www.opd.ro

TIPAR
FED Print

DISTRIBUŢIE:
SPIN MEDIA; DANK MEDIA;
GREEN TREE ADVERTISING
(publicaţia se găseşte în peste 500 de locaţii premium din: Bucureşti, Aiud, Alba Iulia, Alexandria, Arad, Baia Mare, Bistriţa, Blaj, Braşov, Cluj-Napoca, Câmpia Turzii, Dej, Deva, Giurgiu, Haţeg, Hunedoara, Mediaş, Oradea, Orăştie, Piteşti, Ploieşti, Satu Mare, Sebeş, Sibiu, Sighişoara, Târgu Mureş, Timişoara, Turda, Zalău – detalii pe www.spinmedia.ro)

ENIGMELE COMISARULUI TĂNASE

SOLUȚIA!

Pentru Tănase a fost simplu: Numai un paznic care lucrează în schimbul 3 își poate permite astfel de ghiduții în fiecare noapte...

NOTĂ: *În numărul 1 al revistei noastre, am atribuit lui Păstorel Teodoreanu paternitatea poeziei „Pandele“ (scrisă, ştie, toată lumea, de Ion Pribeagu). Reacţiile au fost virulente.*
Cititorii au sunat, revoltaţi, la redacţie. Dar ne aşteptam la asta: o făcusem dinadins!

Violonistul: prinț și cerșetor!

Staţia de metrou „L'Enfant Plaza“, din Washington DC, într-o zi friguroasă, pe 12 ianuarie 2007. Un om cu o vioară a cântat 6 piese de Bach, timp de 45 de minute. În acest interval, aproximativ 2.000 de oameni au trecut prin acea staţie, majoritatea în drum spre serviciu.

După vreo 3 minute, un om între două vârste l-a observat şi s-a oprit să-l asculte pentru câteva secunde, apoi a grăbit pasul, mânat, probabil, de programul sau strict. 4 minute mai târziu: violonistul a primit primul său dolar, o femeie i l-a aruncat în pălărie fără să se oprească. 6 minute: un tânăr se reazemă de perete ca să-l asculte, după care se uită la ceas şi pleacă în trap uşor spre peron. 10 minute: un copil de 3 ani se opreşte în faţa muzicantului, dar maică-sa îl trage grabită de hainuţă. Copilul se mai opreşte o dată, să-l privească pe violonist, dar maică-sa îl împinge nervoasă înainte, aşa că cei doi se mişcă, el întorcând capul din când în când. Lucrul asta se repetă cu mai mulţi copii, iar părinţii îi împing de la spate, grăbiţi să ajungă la treburile lor. 45 minute: muzicantul a cântat în continuare. Numai şase oameni s-au oprit să-l asculte pentru câteva momente. Circa 20 au aruncat nişte bani. Omul a colectat în total 32 de dolari.

După o oră: a terminat de cântat şi s-a lăsat tăcerea. Nimeni nu l-a observat, nimeni nu l-a aplaudat... Nimeni n-a remarcat, dar acesta era Joshua Bell, unul dintre cei mai buni muzicieni ai lumii. El a interpretat câteva din cele mai dificile piese scrise vreodată, pe o vioară estimaăa la 3,5 milioane de dolari. Cu câteva zile înainte, umpluse o sală de concerte din Boston. Valoarea medie a biletelor – 100 de dolari. Povestea este adevarată. Concertul din staţia de metrou a fost organizat de către „Washington Post“, ca un experiment social asupra percepţiei, gustului şi priorităţilor oamenilor.

Problemele care s-au pus: într-un loc public, la o oră nepotrivită, suntem în stare să percepem frumuseţea? Ne oprim s-o admirăm? Putem, oare, să recunoaştem talentul într-un context neaşteptat?

O concluzie posibilă, în urma acestui experiment, ar fi aceasta: dacă nu avem câteva momente să-l ascultam pe unul dintre cei mai buni soliști ai lumii cântând cea mai bună muzică scrisă vreodată, pe unul din cele mai bune instrumente făcute vreodată, oare de cât de multe alte lucruri minunate ne lipsim în existenţa noastră?

POVESTEA UNUI SUCCES

APULUM 94 ESTE, CU SIGURANȚĂ, UN REPER PRINTRE COMPANIILE IMOBILIARE DE ÎNCREDERE. DEGHIZAT ÎN REPORTER, REDACTORUL NOSTRU A REUȘIT SĂ AFLE POVESTEA ACESTEI COMPANII...

-Apulum 94 a debutat modest! La început, ăsta era fotoliul Directorului General!
2011
1994
...Am plecat de la observația că nevoia de a avea o casă numai a lui apare la om de la o vârstă fragedă...
-După cum vezi, această nevoie i-a inspirat și pe mulți compozitori!
-Căsuța noastră Cuibușor de nebunii Te așteaptă ca să vii!
Succesul n-a întârziat să apară! Asta pentru că lucrăm numai cu profesioniști selectați cu grijă...
-Vă cred că sunteți o profesionistă, dar văd că, din păcate, nu în domeniul care ne interesează!
94 Apulum
-Anii de muncă și experiența dobândită au facut posibilă materializarea acestui proiect!
RED House
Red House 2
-Super!!!
94 Apulum
RED House
In mod sigur VA URMA

ASCENSIUNEA

Pentru cei care s-au întrebat ce înseamnă să lucrezi cu un integrator de publicitate, iată răspunsul!

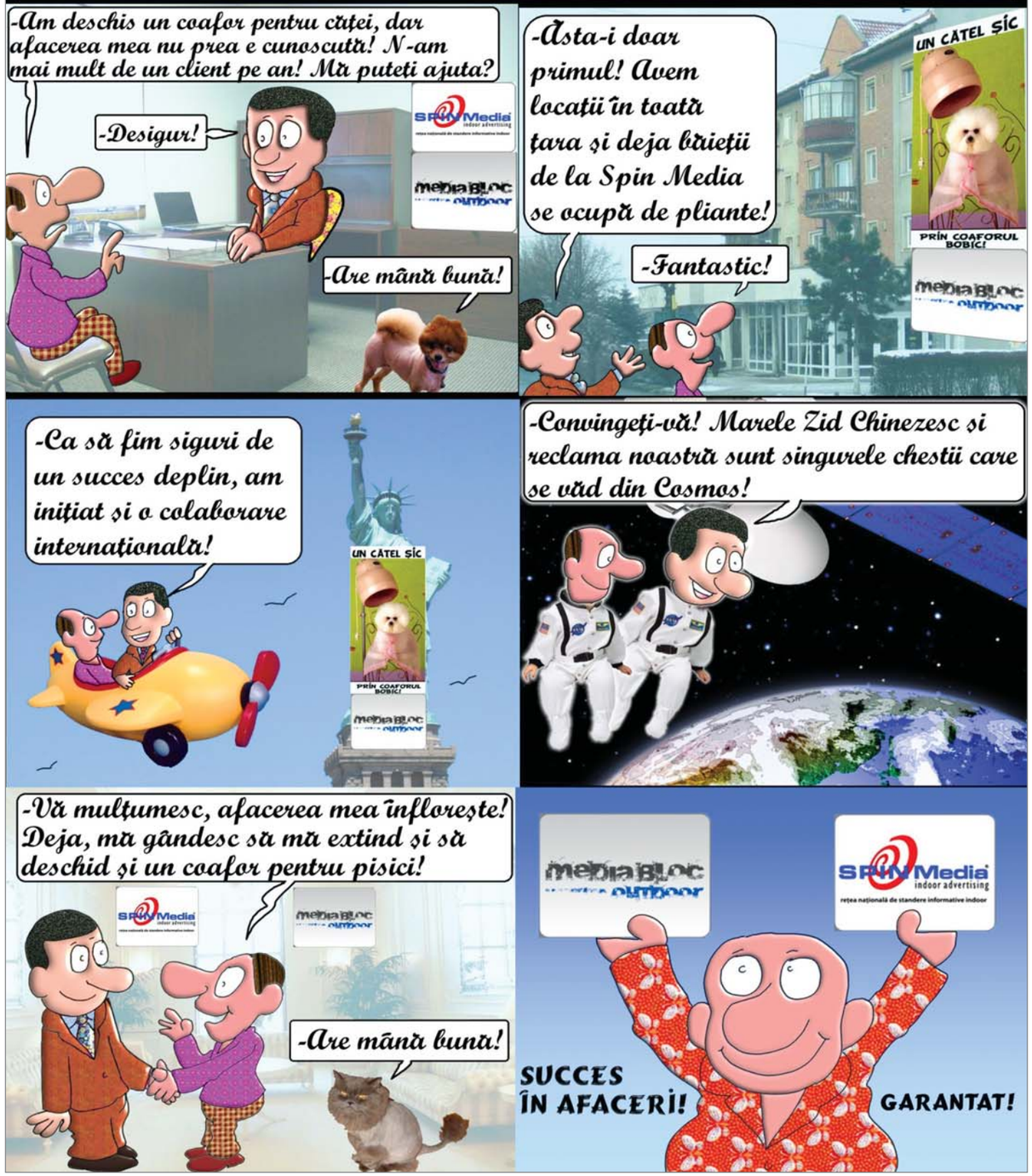
-Am deschis un coafor pentru câței, dar afacerea mea nu prea e cunoscută! N-am mai mult de un client pe an! Mă puteți ajuta?
-Desigur!
-Are mână bună!
-Ăsta-i doar primul! Avem locații în toată țara și deja băieții de la Spin Media se ocupă de pliante!
UN CĂTEL ȘIC
PRIN COAFORUL BOBIC!
-Fantastic!
-Ca să fim siguri de un succes deplin, am inițiat și o colaborare internațională!
-Convingeți-vă! Marele Zid Chinezesc și reclama noastră sunt singurele chestii care se văd din Cosmos!
-Vă mulțumesc, afacerea mea înflorește! Deja, mă gândesc să mă extind și să deschid și un coafor pentru pisici!
-Are mână bună!
SUCCES ÎN AFACERI!
GARANTAT!